

baner, men man har en Tilføjelse. Naar Folk skulle rejse meget langt, eller ere meget rige, kunne de købe dem en Ekstrabillet, der giver dem Adgang til en vis Komfort, men ellers er Systemet Enklassesystem. Og naar man taler om, hvad der vil skade os i Udlandets Omdømme, og om, hvad der vil skade Turiststrømmen til Danmark, vil jeg dog sige, at hvis man om et andet Land hørte, at der var man saa demokratisk, at man havde et Enklassesystem, vilde det lyde som en Berømmelse over vedkommende Land, og Folk vilde se med Interesse paa det og maaske rejse hen til det med Interesse. Det er jo en stor Misforstaaelse, at man skulde være mere tiltalende for Turisterne, fordi man bliver ved de gamle Former, det tror jeg ikke. Det, Turisterne ville spørge om, er, om vort Jernbanevæsen i al Almindelighed er godt, og om vore Kupeer ere til at være i, og en stor Mængde af de Mænd og Kvinder, der besøge Danmark, vilde rigtignok sætte megen Pris paa, at man nøjedes med Enklassekupeer her i Danmark, fordi de allerfleste af dem kun have Raad til at rejse paa 3die Klasse. Det er en stor Misforstaaelse at tro, at Turiststrømmen i særlig Grad er 1ste eller 2den Klasses Passagerer. Der er en meget stor Del af Turiststrømmen, der er 3die Klasses Passagerer, og disse vilde komme hjem til Tyskland, Sverige, eller hvor de nu høre hjemme, med stor Berømmelse over det danske Jernbanevæsen, hvis det havde gode, smukke Enklassekupeer og en god Jernbandedrift, saa i den Retning kan det ærede Medlem være ganske rolig.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinensen) bebrejdede mig, at jeg ikke havde omtalt Ordenssvindelen før, og mente, at jeg havde paataget mig et vist Ansvar for, at kriminelle Forbrydelser vare forblevne ustraffede. Jeg skal derom sige, at alt, hvad jeg har sagt om disse Sager, er Citater af Aviser, det har altsammen staaet i Bladene og altsaa været tilgængeligt for Anklagemyndigheden, for saa vidt man ønskede at anvende Anklage. Naar jeg ikke tidligere har nævnt disse Citater, skyldes det Omstændigheder, jeg ikke har været Herre over. Jeg indbragte til den ærede Formand forrige Aar Lovforslaget om Ordener og Titler med den Hensigt at ville

omtale, hvad jeg har omtalt i Dag, men Begivenheder, som vi kende, gjorde, at Forslaget ikke kom paa Dagsordenen i forrige Samling. Men, som sagt, jeg tror ikke, der er sket nogen Skade ved, at jeg ikke fik Lejlighed til at tale om den Sag, thi alt, hvad jeg har nævnt, har været offentligt fremsat.

Den ærede Kultusminister havde ikke noget klart Standpunkt, saa vidt jeg forstod. Den ærede Kultusminister gjorde en Bemærkning om Ordet „Uniform“, jeg vil sige, det er ikke mit Udtryk, det er en Præst, der i et Blad har brugt dette Udtryk om Præstekraven. Og om Annekset vil jeg sige dette, at hvis Præsten ikke mødte i Hovedsognet med Dekoration, vilde der ingen Misfornøjelse være i Annekssognet. Det er jo ved Dekorationerne, der skabes Misfornøjelse. Saa snart Præsterne undlod at tage mod Dekorationer, saa snart det i det hele var almindelig Coutume, at man ikke modtog Dekorationer, vilde man ogsaa blive fri for en hel Del Misfornøjelse, som den ærede Minister talte om.

Jeg antager, jeg herved har besvaret de forskellige Bemærkninger, som ere fremsatte, og jeg skal da nøjes med at takke den ærede Regering for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet, og det høje Ting for den Velvillie, det har vist Forslaget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wimblad): Jeg har forstaaet det saaledes, at det største Parti her i Salen plejer at stille Forslag om Udvalg, men det sker altsaa ikke i dette Tilfælde, og derfor vil jeg tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.